

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין

עה

עין משפט
נר מצוה

כב א ב ג מ"י פ"ה
מהלכות
המורה הלכה ט ועין בב"י
י"ד סימן קטן:
א ד מ"י פ"א מהלכות
פסוקי ביאה הלכה ה
[וה' ו] ופ"ו מהלכות
סנהדרין הלכה יא סמג
עשין קי"ז:

ואם איתא דבן נח מוזהר על קדושת השם לא יימא ליה לך לשלום דמשמע דהודה לו. הכי דלהוכיחו לא היה מנאווה דהוכח תוכיח את עמיתך כתיב (ויקרא יט) ולא גר משוּב מיהו אדוּי לדרב איסור לא לרודי: **זננעה** נעמן זננעה הוה דלמא זננעה הוה שווא משתחוה לשם וגבי קדושת השם בתוך בני ישראל כתיב^א ואפילו נטוּו בני נח עליה לא נטוּו לקדשו בתוך הכותים אלא בתוך ישראל: **הענה לנו טיגא** ניימוק. מרוב אהבה נטמטס לנו והעלה חולי: **משום פגם** משפחת האשה שהיו צותין לדברי: **שלא יו צנוס** ישראל **פרוּוּט צעריּוּט** לעמוד בפני האנשים לתת בהם עיניהם וימסרום להם לציהא: **ולינסבה מינסב** דאין כאלן פרוּוּט צעריּוּט דכולהו ליעבדן הכי ולינסבן ואין כאלן עזיירה אלא מנאיה: **לא מינסבה דעסיא** ולא ירפא בכך: **מיוס שחרב בית המקדש** כשל הכח מדלגות רבות ואין רוח קמה בלשם להיות תאבז לנשתת לפיכך ייטל טעם ציהא: **ויסן לעוצרי עזיירה** שילך הרע תוקפן ומרצה תלותן: **דקסינ וחס ספריס ינעס** לישנא מעליה נקט כמו כי אם הלחס אשר הוא אוכל (בראשית לו):

ואם איתא לא יימא ליה הא בצענה הא בפרהסיא אמר רב יהודה אמר רב מעשה באדם אחד שנתן עיניו באשה אחת והעלה לבו שינא ובאו ושאלו לרופאים ואמרו אין לו תקנה עד שתבעל^א אמרו חכמים ימות ואל תבעל לו תעמוד לפניו ערומה ימות ואל תעמוד לפניו ערומה תספר עמו מאחורי הגדר ימות ולא תספר עמו מאחורי הגדר פליגי בה ר' יעקב בר אידי ור' שמואל בר נחמני חד אמר אשת איש היתה וחד אמר פנויה היתה בשלמא למאן דאמר אשת איש היתה שפיר אלא למ"ד פנויה היתה מאי כולי האי רב פפא אמר משום פגם משפחה רב אחא בריה דרב איקא אמר כדכי שלא יהו בנות ישראל פרוצות בעריות ולינסבה מינסב לא מייחבה דעתיה כדר' יצחק דא"ר יצחק^ב מיום שחרב בית המקדש נימלה מעם ביאה וניתנה לעוברי עבירה שנאמר ימים גנובים^ג ימתקו ולחם סתרים ינעם:

תורה אור השלם

- 1. מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם: משלי ט יז
- 2. ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה וזמה היא באש ישרפו אתו ואתן ולא תהיה זמה בתוכם: ויקרא כ יד
- 3. ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערוּתה שארה הנה זמה הוא: ויקרא יח יז

הדרן עלך בן סורר ומורה

הדרן עלך בן סורר ומורה

ומאי נינהו חמיות ואם חמיות. הוה מזי למימר צתה וצת צתה אלא הני נקט דכתיב צה שריפה צהדיא:

מנין

ולינסבה מינסב לא מייחבה דעתיה כדר' יצחק דא"ר יצחק^ב מיום שחרב בית המקדש נימלה מעם ביאה וניתנה לעוברי עבירה שנאמר ימים גנובים^ג ימתקו ולחם סתרים ינעם:

הדרן עלך בן סורר ומורה

ואלו יהן הנשרפין הבא על אשה ובתה וכת בהן שזנתה יש בכלל אשה ובתה בתו ובת בנו ובת אשתו ובת בתה ובת בנה^א חמיותו ואם חמיותו ואם חמיו: **גמ'** הבא על אשה שנשא בתה לא קתני אלא הבא על אשה ובתה מכלל דתרווייהו לאיסורא ומאן נינהו חמיותו ואם חמיותו וקתני יש בכלל אשה ובתה מכלל דתרווייהו כתיבי בהדיא והנך מדרשא אתיא הניחא לאביי דאמר^ג משמעות דורשין איכא בינייהו מתניתין מני רבי עקיבא היא אלא לרבא דאמר^ב חמיותו לאחר מיתה איכא בינייהו מתניתין מני אמר לך רבא תני הבא על אשה שנשא בתה: יש בכלל אשה ובתה חמיותו ואם חמיותו ואם חמיו: לאביי אידי דקא בעי למיתנא אם חמיו תני נמו חמיותו ואם חמיותו לרבא אידי דקא בעי למיתנא אם חמיו ואם חמיותו תני נמו חמיותו מנהני מילי דת"ר^א איש אשר יקח את אשה ואת אמה אין לי אלא אשה וזמה בת אשה ובת בתה ובת בנה מנין נאמר^ב כאן זמה ונאמר להלן זמה מה להלן בתה ובת בתה ובת בנה אף כאן בתה ובת בתה ובת בנה מנין לעשות זכרים כנקבות נאמר כאן זמה ונאמר להלן זמה מה להלן זכרים כנקבות אף כאן זכרים כנקבות מנין לעשות כלמטה כלמעלה נאמר כאן זמה ונאמר להלן זמה מה להלן למטה כלמעלה אף כאן למטה כלמעלה ומה כאן למעלה כלמטה אף להלן למטה כלמטה^א אמר מר מנין לעשות זכרים כנקבות מאי זכרים כנקבות אילימא בת בנה כבת בתה בהדי הדדי קאתיאן אלא אם חמיו כאם חמיותו השתא אם חמיותו לא קמה לן אם חמיו מיהדר עלה אמר

דקתני לאו באשתו הוא דא"כ הבא על האשה ואמה מצעי ליה למתניה וא"כ הך אשה אחמיותו קאמר הוה ליה למתנייה הבא על האשה שנשא בתה דהיינו חמיותו הוה לא קתני אלא הבא על אשה ובתה מכלל דתרווייהו לאיסורא ולא הוה חכיה אשתו ולא חמיותו ואם חמיותו ואם חמיו: **הניחא לאביי דאמר** כדכתיב (ויקרא ט) (כי יקח איש) את אשה ואת אמה ומה היא צאש ישרפו אותה ואתה: ויש בכללן כלומר מייניהו ילפינן כולהו הך בגיזרה שוה כדלקמן צברייתא: **צנוס** מאנוסמו דלאו צת אשתו דמתיב עליה משום צת אשתו דהא אנוסה לאו אשתו היא: **צת צנוס** וצת צנוס שהיה לו מאנוסמו: **צת אשפו** צין שהיה צתו צין שהיה חורגתו: **גמ' הבא על האשה שנשא בתה** לא קתני כלומר מכדי מדקתני קיפא יש בכלל וכו' מכלל דהאי אשה ובתה בהנך דכתיבן מייירי ולאו באשתו ובצת אשתו קאמר אלא בחמיותו דשריפה אשתו צתה ובהא הבא על האשה

דקתני לאו באשתו הוא דא"כ הבא על האשה ואמה מצעי ליה למתניה וא"כ הך אשה אחמיותו קאמר הוה ליה למתנייה הבא על האשה שנשא בתה דהיינו חמיותו הוה לא קתני אלא הבא על אשה ובתה מכלל דתרווייהו לאיסורא ולא הוה חכיה אשתו ולא חמיותו ואם חמיותו ואם חמיו: **הניחא לאביי דאמר** כדכתיב (ויקרא ט) (כי יקח איש) את אשה ואת אמה ומה היא צאש ישרפו אותה ואתה: ויש בכללן כלומר מייניהו ילפינן כולהו הך בגיזרה שוה כדלקמן צברייתא: **צנוס** מאנוסמו דלאו צת אשתו דמתיב עליה משום צת אשתו דהא אנוסה לאו אשתו היא: **צת צנוס** וצת צנוס שהיה לו מאנוסמו: **צת אשפו** צין שהיה צתו צין שהיה חורגתו: **גמ' הבא על האשה שנשא בתה** לא קתני כלומר מכדי מדקתני קיפא יש בכלל וכו' מכלל דהאי אשה ובתה בהנך דכתיבן מייירי ולאו באשתו ובצת אשתו קאמר אלא בחמיותו דשריפה אשתו צתה ובהא הבא על האשה

אמר